

Kirkerengjoring og Alterklædets Badst; det har jeg heller ikke Noget imod, at de blive fritagne for; men saa synes det mig ogsaa rimeligt, at den Løn holdes tilbage; som de faae derfor; saavidt jeg erindrer er det 5 Rbd. og jeg mener, at naar de beholde de 5 Rbd., skulle de ogsaa vedblive at udføre de derfor paa- liggende Forretninger ligesom hidtil.

Tscherning: Jeg troer, at det ærede Medlem fra Præsto har misforstaaet det hele Spørgsmaal om Degnetravens Charakter; Alt, hvad han har anført, kan være fuldkommen rigtigt, og er vistnok ogsaa fuldkommen rigtigt, navnlig det; han oplæste, men alligevel er hans Anskuelse af Forholdet urigtigt. Det ærede Medlem siger, at man maa bringe det derhen, at denne Sag slaes fast, saa at det ikke kan give Anledning til mindste Misnoie; men ved da det ærede Medlem, hvorledes vi skulle slaae det fast? Saaledes, at vi gjøre dem, der levere, jeg synes han nævnte 15 Traver, eller noget Saadant, begribeligt, at de skulde at levere det ligesaa godt som den, der leverer 9 Mk. — Det er det, hvorom det gælder at gjøre En- hver begribeligt, at det han skylder som Canon fra Arilds Tid, det skylder han endnu, fordi det har været skyldt, før han kom i Bestdelse af Jorden. — Men efter den ærede Rigsdagsmands Argumentation, kunde man ligesaa godt sige: jeg skylder i første Prioritet af min Eiendom 3000 Rbd., og min Nabo skylder kun 1000 Rbd., det var bedst, at vi jævne det saaledes, at jeg kun kom til at skyld 2000 Rbd. og han ogsaa 2000 Rbd.; derved vilde den, som havde begge Gjældsposter tilgode, dog vedblive at faae Renterne af sine 4000 Rbd., det kunde være ham det Samme. Det er sandt, ham vilde det være det samme, men det vilde ikke være den det samme, som hidtil kun havde ydet Renten af 1000 Rbd. Saaledes er netop Forholdet her; Degnetraven

er, og deraf har den fra Arilds Tid havt Charakter, en fast, paa visse Eiendomme hvilende Udelse, som ikke kan gjøres til Gjenstand for nogen Ligningsproces; det er et Forhold af samme Art, som naar der i en og samme By boer to Mand, hvoraf den ene har grebet til at faae sin Tiende accorderet for mange Aar siden, og altsaa betaler en lav Betaling derfor, men den Anden derimod først senere er kommen til en Tiendeaccord, og derfor maa betale en højere Priis derfor, skøndt de for- øvrigt staae paa lige Fod. Disse to Mænd kunne ikke fordre, at der skal skee en Udlig- ning imellem dem, thi Forgængeren for den Mand, der er kommen til at betale den højere Priis for Tienden, har begaaet den Feil, i sin Tid ikke at have villet troe Regjeringen, naar den sagde, at Tiden var kommen til at faae Tienden afløst; han har troet, at han kunde fide hen og vente bedre Tider, og derved komme bedre fra det; og den, som nu sidder ved Gaarden, har overtaget Gaarden under den Forudsætning, at han skulde betale Tienden efter Tælling eller i Korn, og den Af- fidselse, som derefter er kommen istand, er skeet, fordi han meget rigtig har betragtet. Sagen saaledes, at jo længere han sad hen, førend han kom til Accord, desto flattere vilde hans Stilling blive ligeoverfor Accorden; saaledes forholder det sig netop her, hvor denne Udelse fra Dvernes Side er urokelig. Hvorledes den derimod anvendes fra Statens Side med Hensyn til Skolelærernes Lønning, det er en ganske anden Sag; Staten kan lade den ind- cassere ved Skolecommissionen, saa at Skole- lærerne ikke komme til at vide det Mindste derom, og den kan ogsaa lade den indcassere af Amtsforvalteren og af dennes Kasse ubetale Skolelønnen, saa at Ingen faaer nogen Anelse om, at det netop er de Penge, som ere indkomne for Degnetraven, der anvendes til at udrede Skolens Udgifter med.